

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51 of uit de Concordante Vertaling ¹

woensdag 1 juli **Efeziërs 2:8-10**

Door die genade bent u nu immers gered, doordat u gelooft. Deze redding dankt u niet aan uzelf; ze is een geschenk van God en geen gevolg van uw daden. Niemand kan zich er dus op laten voorstaan. Want Hij is het die ons gemaakt heeft tot wat wij nu zijn: in Christus Jezus geschapen om de weg te gaan van de goede daden die God heeft voorbereid. ^[NBV '21]

Onze redding ontvangen wij van God, door genade. Niet als beloning voor ons goede gedrag. Het is Gods werk, niet het onze. Toch zien we in de tekst van vandaag, dat deze genade niet in strijd is met goede daden. Het tegenovergestelde blijkt waar te zijn. Door Gods genade worden wij in Christus tot nieuwe mensen gemaakt. Wij zijn *Zijn* maaksel. Juist dit feit, dat wij door genade in Christus nieuw zijn gemaakt, maakt dat wij ook als nieuwe mensen moeten gaan leven en datgene gaan doen wat God voor ons heeft voorbereid. Met andere woorden: leef naar wie je bent, namelijk: Gods maaksel. Dan heb je de genade van God goed begrepen.

donderdag 2 juli **Jakobus 1:25-27**

Wie zich daarentegen spiegelt in de volmaakte wet, die vrijheid brengt, en dat blijft doen, niet als iemand die hoort en vergeet, maar als iemand die ernaar handelt – hem valt geluk ten deel, juist in wat hij doet. Wie meent dat hij godsdienstig is, terwijl hij zijn tong niet kan beteugelen, zit op een dwaalspoor, en heel zijn godsdienst is vergeefse moeite. Voor God, de Vader, is alleen dit reine, zuivere godsdienst: weduwen en wezen bijstaan in hun nood, en jezelf vrijwaren van de smetten van de wereld ^[NBV '21]

Misschien ervaren we Gods geopenbaarde wil voor ons leven als een beperking van onze vrijheid. Toch spreekt Jakobus hier van *de volmaakte wet die vrijheid brengt*. Leven naar Gods woord brengt juist vrijheid. Dit komt omdat een mens (geschapen naar Gods beeld) bedoeld is om te leven naar Gods wil, als een beeldrager van Hem. Het tegenovergestelde van het leven naar Gods woord is het leven in zonde. Zo `n leven maakt je tot een gebodene. Gebonden door je eigen verlangens en begeerten. Gebonden door schuldgevoelens, zowel tegenover God als tegenover je medemens. Als gelovige mogen wij weten dat wij in Christus zijn vrijgemaakt van de zonde, en dat wij mogen leven naar de Geest. Wanneer wij leven naar de Geest leven wij gehoorzaam aan Gods wil, zoals geopenbaard in zijn woord, en zien wij om naar onze naasten.

vrijdag 3 juli **Galaten 1:13-17**

Broeders en zusters, u bent geroepen om vrij te zijn. Misbruik die vrijheid niet om uw aardse begeerten vrij spel te geven, maar dien elkaar in liefde, want de hele wet is vervuld in één uitspraak: 'Heb uw naaste lief als uzelf.' Maar wanneer u elkaar aanvliegt en verscheurt, pas dan maar op dat u niet door elkaar wordt verslonden. Ik zeg u dus: laat u leiden door de Geest, dan zult u niet toegeven aan aardse begeerten. De aardse begeerte gaat in tegen de Geest, en wat de Geest verlangt gaat in tegen de aardse begeerte. Het een is in strijd met het ander, en u kunt dus niet zomaar doen wat u wilt. ^[NBV '21]

Wanneer je leeft vanuit de liefde, dan leef je als een vrij mens. Liefde is niet in strijd met Gods wet. Integendeel: de liefde vervult Gods wet. Gods onderwijzing heeft namelijk het beste met ons voor. Als je liefhebt dan leef je in overeenstemming met Gods wil. Dat wil zeggen: je zoekt in je leven niet je eigen belang. Je leeft niet naar je eigen vleselijke begeerten. Want die maken je tot een gebodene. Nee, als je liefhebt dan streef je ernaar volgens Gods wil, zoals geopenbaard is in zijn Woord, te leven. Ook als

¹ Vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 - NCV)

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

NBV = Nieuwe Bijbelvertaling (© 2004 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

NBV21 = Nieuwe Bijbelvertaling 2021 (© 2021 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

zijn wil botst met je eigen begeerten. Je verlangt ernaar te leven tot zijn eer en je richt je op wat goed is voor je naaste, namelijk dat wat in overeenstemming is met Gods wil en woord. Dit betekent: je leeft naar de Geest en niet volgens je aardse begeerten, het vlees.

zaterdag 4 juli Jakobus 2:1-4

Broeders en zusters, het geloof in Jezus Christus, onze glorierijke Heer, staat niet toe dat u mensen voortrekt op grond van uiterlijkheden. Stel dat uw samenkomst wordt bezocht door iemand die prachtige kleren en gouden ringen draagt, en tegelijkertijd door een arme in vodden. Als u dan de eerste met alle zorg omringt en tegen hem zegt: 'Neemt u plaats, hier zit u goed,' terwijl u tegen de tweede zegt: 'Blijf maar staan, of ga daar maar bij mijn voetenbank op de grond zitten,' meet u dan niet met twee maten? Dan wordt uw oordeel toch door verkeerde overwegingen bepaald? ^[NBV '21]

In de gemeente van Christus hoort de liefde te heersen. Niemand wordt voorgetrokken op basis van uiterlijkheden. Van nature zijn we geneigd om ons aangetrokken te voelen tot mensen die er aantrekkelijk uitzien en ons af te keren van mensen die er onaantrekkelijk uitzien. Wanneer wij ons als gelovige hierdoor laten leiden handelen wij niet in de liefde. God wil immers dat wij elkaar van harte liefhebben, ook als deze liefde botst met onze natuurlijke gevoelens. In de tekst van vandaag laat de kleding van de mensen zien of zij arm of rijk zijn. Iemand die rijk is heeft meer geld te besteden aan zijn kleding dan een arme. Gelukkig beoordelen wij elkaar niet naar de kleding, maar zien wij elkaar aan in Christus, en hebben wij elkaar van harte lief, ongeacht hoe wij eruit zien.

zondag 5 juli 1 Korintiërs 1:27-29

Maar wat in de ogen van de wereld dwaas is, heeft God uitgekozen om de wijzen te beschamen; wat in de ogen van de wereld zwak is, heeft God uitgekozen om de sterken te beschamen; wat in de ogen van de wereld onbeduidend is en wordt veracht, wat niets is, heeft God uitgekozen om wat wél iets is teniet te doen. Zo kan geen mens zich tegenover God op iets beroemen. ^[NBV '21]

Aan God alle eer! Dat is waar het om draait. Hoe dwazer wij als mens zijn, hoe groter blijkt de wijsheid van God te zijn. Hoe zwakker wij als mens zijn, hoe meer Hij zijn kracht in ons kan openbaren. Juist datgene wat in de ogen van de wereld niets is, en onbeduidend, heeft God uitgekozen om zijn kracht en macht te laten zien. God werkt door mensen heen die in zichzelf weinig voorstellen. Maar juist dan blijkt dat het mooie wat gebeurt Gods werk is en niet dat van mensen. Hij krijgt dan alle eer. Dit principe keert telkens terug in de Bijbel. God gebruikt niet de mens die in zichzelf roemt en vol is van zichzelf en zichzelf krachtig en wijs vindt. God gebruikt mensen die zich zwak voelen in zichzelf, en nederig alles van Hem willen verwachten.

maandag 6 juli Jesaja 40:13

'Wie bestuurde de geest des Heren en onderrichtte Hem als zijn raadsman? Wie raadpleegde Hij, dat deze Hem inzicht zou geven, het rechte pad zou leren, kennis bijbrengen en de weg des verstands doen kennen?

Hij hoefde nooit iemand te raadplegen! Alle inzicht en wijsheid is immers in, en ook uit God. Hoe zou ik op het idee kunnen komen dat er ergens een onvolkomenheid is? Dat er misschien iets is, dat nog nodig tegen God gezegd moet worden, omdat Hij niet op de hoogte zou zijn? Tja, dit zijn echt menselijke overwegingen. Mogelijk hebben we dit allemaal wel eens van tijd tot tijd, maar als we even op de plaats rust nemen en overdenken, dan vinden we absoluut rust in de wetenschap dat bij God alle dingen bekend zijn. En anders kunnen we terecht bij Paulus, die over hen te Laodicea, schrijft: *'Opdat hun harten aangesproken worden, in liefde verenigd, tot alle rijkdom van de volkomen zekerheid van het inzicht, tot erkenning van het geheimenis van de God en Vader van Christus, in Wie alle schatten van wijsheid en kennis verborgen zijn'*. ^{Kol.2:3-4} Dicht bij God zijn, Die ons alles vrijelijk schenkt in Christus!

dinsdag 7 juli **Jesaja 40:15**

'Zie, volken zijn geacht als een druppel aan een emmer en als een stofje aan een weegschaal ...'

De ware omvang of grootte van God kennen wij niet. Wij hebben daar geen meetinstrumenten voor. Daarvoor drukt het Woord van God zich soms uit in menselijke omschrijvingen, zodat wij, als schepselen, ons daarmee een beeld kunnen vormen. In een vergelijking tot God, worden volken als een heel klein onderdeel van de kosmos afgeschilderd. Deze nietigheid zou ons wanhopig kunnen maken, maar dat is in het geheel niet nodig! Want God weet in die 'druppel', of in dat 'stofje' ieder mens apart te onderscheiden in dat volk! Hij kent het hart van een ieder, tot in alle schuilhoeken. 'Geen schepsel is voor Hem verborgen' ^{Hebreeën 4:13} Hij geeft in genade ieder apart dat deel van geloof dat alleen Hij toebedeelt. En zelfs al je haren van je hoofd zijn geteld!

woensdag 8 juli **Jesaja 17:12**

'Wee, een rumoer van vele volken, die rumoer maken als rumoerige zeeën, en een gebruis van natiën, die bruisen zoals geweldige wateren bruisen.'

De geschiedenis van de grote volken op aarde is er één van veel rumoer, onderlinge oorlogen en vaak opstand tegen God. Jesaja vergelijkt dat 'gebruis van natiën' met het bruisen van geweldige wateren. Het ene volk stormt over het andere heen, zoals golven over elkaar heen slaan. Er kan echter geen volk opstaan zonder dat het voorzien is bij God. Dit mocht door de profeet Daniël al gezien worden bij het grote beeld in de droom van Nebukadnezar. Alles is in Gods hand, in Openbaring lezen we over een zee die niet meer onstuimig bruist, maar wordt uitgebeeld als 'de glazen zee, helder als kristal'. God brengt alles tot perfecte rust!

donderdag 9 juli **Jesaja 17:13**

'Natiën bruisen zoals geweldige wateren bruisen, maar dreigt Hij ze, dan vluchten zij ver weg en worden opgejaagd als kaf op de bergen vóór de wind uit en als een werveldistel vóór de storm uit.'

Zo kwam ook het volk Israël meermalen in de macht van andere volken. Die bruisende volken met hun geweld herkennen niet dat het met hen gedaan is, als de tijd die God eraan geeft, voltooid is. Hij is de grote 'Eigenaar'. U bent het Die de hemel en de aarde en de zee en alles wat er in is, gemaakt heeft. Alle natiën zullen uiteindelijk tot de orde geroepen of verslagen worden. Geen enkele uitgezonderd. Voor Israël is dit een belofte: voordat het morgen wordt, zijn zij er niet meer. ^{Jes.17:14} Vandaar dat wij niet uitzien naar een volk dat de uiteindelijke macht heeft, maar naar de Heer, die alle macht van boven gegeven is en de juiste orde zal scheppen door God!

vrijdag 10 juli **Jesaja 41:15,16**

'Want Ik ben de Here, uw God, die de zee opzweept, zodat haar golven bruisen, wiens naam is Here der heerscharen. Ik heb mijn woorden in uw mond gelegd en met de schaduw van mijn hand heb ik u bedekt, Ik, die de hemel uitspan en de aarde grondvest en tot Sion zeg: Gij zijt mijn volk.'

Israël is zijn volk. Ook op de momenten waarbij hun weerspanning hen losweekt uit de liefdevolle armen van God. Een 'bruisende zee', opgezweept door de Here, bracht hen soms ver van Jeruzalem tot in Babel, zodat zij de Here weer zochten met hun hart. En God het koning Kores in het hart gaf het volk terug te laten keren naar het land. Ook in deze tijd, waarin het meer en meer gaat spannen om Jeruzalem, zullen zij uiteindelijk uitgroeien tot dat volk dat de Here van harte dient. *'Treedt toe, laten wij ons nederwerpen en ons buigen, knielen voor de Here, onze Maker; want Hij is onze God, en wij zijn het volk dat Hij weidt, de schapen zijner hand.'* ^{Psalms 95:6,7}

zaterdag 11 juli **Lucas 8:23-25**

'En er sloeg een stormvloed neder op het meer en zij kregen water in en verkeerden in nood. Toen kwamen zij en maakten Hem wakker en zeiden: Meester, Meester, wij ver gaan! En Hij, wakker geworden, bestrafte de wind en de wilde wateren. En zij kwamen tot rust en het werd stil. En Hij zeide tot hen: waar was uw geloof? En zij werden bevreesd en zeiden met verbazing tot elkaar: Wie is toch deze dat Hij ook aan de winden en aan het water bevelen geeft en zij Hem gehoorzaam zijn?'

Boze geesten en demonen legde Hij Zijn wil op. Ook aan de winden en aan het water. Typisch een verhaal voor de zondagsschool zou je denken. Maar is dat wel zo, zijn hier kinderen bij betrokken geweest? Nee, alleen maar volwassenen! Het wakker worden van de Heer betekende voor de discipelen de redding van een aanstaande verdrinkingsdood. Het 'wakker worden' en opstaan van de Heer (Pasen) betekent ook dat Hij de heerschappij zal uitvoeren over winden en wateren en 'bruisende zeeën'. In het licht van de woorden van Jesaja gezien: de volkeren der aarde; opdat in de naam van Jezus zich alle knie zal buigen! Hier in deze tekst, is het door wonderen en tekenen dat zichtbaar wordt Wie deze dan wel is: de Christus!

zondag 12 juli **Kolossenzen 1:27**

'Het geheimenis dat weggehouden was van de eonen en van de generaties, maar dat nu openbaar gemaakt werd aan Zijn heiligen, aan wie God bekend wil maken wat de rijkdom van de heerlijkheid van dit geheimenis is onder de natiën, dat is: Christus onder jullie, de verwachting van de heerlijkheid.'

De afgelopen dagen zijn de natiën o.a. afgeschilderd als (de): *'Natiën bruisen zoals geweldige wateren bruisen'*. Jes.17:13 Is er voor de natiën dan niets goeds te verwachten van God? Zeker wel! Sinds de apostel Paulus werkt van uit het beheer van God dat hem gegeven is om het woord van God compleet te maken, is er die verwachting van de heerlijkheid ook juist voor de natiën! Uitgeroepen te worden in het Lichaam van Christus, de uitgeroepen (gemeente) in alle vrijheid die genade maar kan geven. Het grote kernpunt hierbij is, dat genade van God uitgaat, het geschenk van het geloof wordt uitgedeeld, op Gods tijd! Niet op grond van de verantwoordelijkheid van de mens. Gode zij dank, NIET! Alles vanuit het liefhebbende Vaderhart van God, Die sinds dag 7 van de schepping, rust. Want al zijn werken zijn al gereed! Redding was toen al geregeld en in uitvoering gezet en dat gaat elke dag door, totdat Hij alles in allen zal zijn!

maandag 13 juli **Filippenzen 2:4**

'Laat ieder niet alleen letten op zijn eigen belangen, maar ook op die van ieder ander.' Heel snel kunnen de reden(en) waarom je iets doet in gemeenteverband, onder gelovigen of onder ongelovigen, onzuiver worden, wanneer ons eigen belang meer aandacht heeft dan het belang van de ander.

We kijken sterk naar het belang van Christus Jezus. Dat is de opbouw en roeping van Zijn lichaam. Juist de ander, degene die Hij op je weg brengt, die kunnen we helpen. Denk aan het verhaal dat de Heer vertelt over degene die in rovershanden gevallen was. De Samaritaan hielp hem.

Heer, leid mij deze dag.

dinsdag 14 juli **Kolossenzen 1:2**

'Genade voor jullie en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus.' Paulus schrijft aan de heilige en gelovige broeders. (Zie ook Kolossenzen 1:2 ^{CV}.) Het is horen bij Hem, apart gezet zijn. Zonder dat we beter zijn dan wie dan ook maar. Hij roept en trekt ons elke dag, zodat wij dagelijks Zijn hart vol liefde horen kloppen. We kunnen anderen vertellen over een liefdevolle God, de Ene, Die de mens liefheeft en nooit zal loslaten wat Zijn hand begon. Zo is dat ook in uw, jouw en mijn leven. De Psalmist zegt dat Hij ons elke dag draagt. Dat is Zijn liefde, die altijd blijft.

woensdag 15 juli **Jesaja 12:2,3**

*'Zie, God is mijn redding,
ik zal vertrouwen en geen angst hebben,
want mijn kracht en mijn Psalm is de Heer Jahweh [Ik ben]
en Hij is mij tot redding geworden.'*

Je zult vreugde water scheppen uit de bronnen van de redding.' HSV

God is de Bron van alles, ook van de redding in ons leven van elke dag. Deze dag is door Hem gemaakt. Hij redt, en zo kunnen we de dag met vertrouwen tegemoet gaan. Hij zal ons niet begeven en niet verlaten, door Hem kun je leven. Zijn liefde kent – in tegenstelling tot die van mensen – geen bodem. De liefde van God raakt nooit op. Als mens kun je daarom niet uitgekeken raken op Zijn liefde.

Vader, U bent de Bron van mijn bestaan. Dank U!

donderdag 16 juli **Psalm 40:3b-5a**

*'Hij (...) zette mijn voeten op een rots
en maakte mijn stappen vast.*

Hij legde mij een nieuw lied in de mond, een lofzang voor onze God.

*Velen zullen het zien en vrezen,
en op Jahweh [Ik ben] vertrouwen.*

Gelukkig de man

die op Jahweh zijn vertrouwen stelt ...' HSV

Je leven is ingrijpend veranderd sinds je *God* hebt leren kennen.

David had diepe ervaringen met God in zijn leven, dat heel wat diepte- en hoogtepunten kende. Zijn omgang met God was vaak intens en hij getuigt dat zijn voeten vaste grond hebben gekregen. ^{vers 3b}

Zo ook u, jij en ik. Als het vertrouwen op God in je hart toeneemt, worden je stappen vaster en je hebt een lied tot eer van Hem in je hart. Ondanks de problemen, de moeite die er is, toch zingen. Onhoorbaar voor anderen, maar *God* hoort je hart. Dat kan, wanneer je Hem vertrouwt, steeds meer, voor elke stap die je zet.

vrijdag 17 juli **Ezechiël 36:35, 36**

'Zij zullen zeggen: Dit land, dat verwoest was, is als de hof van Eden geworden. De steden die verwoest lagen, verwoest en afgebroken, zijn versterkt bewoond. Dan zullen de volkeren die om u heen overgebleven zijn, weten dat Ik Jahweh, Zelf herbouw wat afgebroken is, beplant wat verwoest is. Ik, Jahweh, heb het gesproken en Ik zal doen.'
HSV

De Heer breekt eerst af in ons leven wat weg moet. Dat is pijnlijk, maar nodig. Daarna bouwt Hij in u, jou en mij op, zodat ons leven meer en meer tot Zijn eer is. Hij doet boven bidden en denken. Dat zeker, maar dat zien wij vaak pas achteraf, soms (veel) later. God plantte dat nieuwe leven van Christus in ons: we zijn in Hem zelfs nieuwe schepping geworden. Als dat zo is, en het is zo, dan hebben we alle reden om Hem voor alles van deze dag te vertrouwen.

zaterdag 18 juli **Hebreeën 11:8**

'Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam geweest om weg te gaan naar de plaats die hij als lotdeel ontvangen zou. En hij is weggegaan zonder te weten waar hij komen zou.' HSV

Elke dag ben je een beetje als Abraham. Je gaat de dag in en eigenlijk weet je niet wat die je zal brengen. Anders gezegd: je weet waar God je brengt, vandaag. Misschien heb je wel plannen om ergens naartoe te gaan, of om te werken, of wat dan ook. Onderweg, de dag door, kan van alles gebeuren. Dan is God nabij. Hoe precair of moeilijk de situatie ook kan zijn. Hij geeft in iedere omstandigheid de kracht om verder te kunnen. De uitkomst staat niet vast, maar in alles zal Hij er zijn!

zondag 19 juli **Mattheüs 23:39**

'Want Ik zeg u: U zult Mij van nu af aan niet meer zien, totdat u zegt: gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heer!' HSV

De Heer Jezus is nu niet zichtbaar; niet voor Israël, niet voor de wereld, niet voor ons. Sinds Zijn hemelvaart vanaf de Olijfberg werd Hij het laatst door Paulus gezien. Daarna verschijnt Hij niet meer, ook niet privé aan individuele mensen. Pas bij de bazuin van God zullen wij die geweldige ontmoeting van Hem in de lucht hebben. Dan zullen wij Hem zien.

In de dagtekst staat, dat Israël Hem met die juichkreet zal begroeten. Hij zal na de grote verdrukking komen en Zijn gezegende voeten op de Olijfberg zetten. Dan zal Israël juichen voor deze grote Verlosser. Hoewel wij Hem niet gezien hebben, kennen wij Hem toch. Hij is het Hoofd van de gemeente. Wij luisteren naar Zijn liefde. Ook vandaag geldt wat Paulus schrijft: *'de Heer is nabij.'*

maandag 20 juli **Romeinen 12:1-2**

'Broeders en zusters, met een beroep op Gods barmhartigheid vraag ik u om uzelf als een levend, heilig en God welgevallig offer in zijn dienst te stellen. Dat is de ware erediensdienst die van u wordt gevraagd. 2 U moet uzelf niet aanpassen aan deze wereld, maar

u veranderen door uw gezindheid te vernieuwen, om zo te ontdekken wat God wil en wat goed, volmaakt en Hem welgevallig is. ^[NBV21]

Paulus doet een beroep op Gods barmhartigheid, Zijn compassie, Hoe Hij zich over ons heeft ontfermd en ons heeft gered. Hij heeft, door wat Christus gedaan heeft, aan ons Zijn liefde bewezen. Dat doet wat met ons, dat raakt ons. Zijn liefde is uitgestort in ons hart en begint over te stromen. Het verandert hoe we naar de wereld kijken en wat we mooi en belangrijk vinden. Het logische antwoord is dan, zo zegt Paulus hier, om onszelf aan te bieden aan God. Hier ben ik, in uw dienst. Dit is mijn leven, dit zijn mijn dromen en mogelijkheden. Wat kan ik doen? Wat is heilig en welgevallig om te doen? Ondanks dat dit logisch is, doet Paulus hier een oproep. Want als we even niet opletten, is het nog makkelijker om mee te gaan met wat normaal is, wat de wereld belangrijk vindt en doet. We zouden dat niet doen, maar onze manier van denken inderdaad vernieuwen, niet nadenken wat anderen van ons vinden en wat men belangrijk vindt, maar nadenken wat God goed, volmaakt en welgevallig vindt. Dan verandert je leven stap voor stap...

dinsdag 21 juli **Romeinen 12:3-5**

'Met een beroep op de genade die mij geschonken is, zeg ik u allen dat u zichzelf niet hoger moet aanslaan dan u kunt verantwoorden. U moet verstandig over uzelf denken, in overeenstemming met het geloof, de maatstaf die God ieder van u geschonken heeft. 4 Zoals ons ene lichaam vele delen heeft en die delen niet allemaal dezelfde functie hebben, 5 zo zijn we samen één lichaam in Christus en zijn we, ieder apart, elkaars lichaamsdelen.' ^[NBV21]

Opnieuw doet Paulus een beroep, nu op de genade. En opnieuw een oproep, om niet te hoog over onszelf te denken, niet hoogmoedig te zijn. We kunnen naar onszelf kijken vanuit de maatschappij, wat we bereikt hebben, hoe belangrijk men ons vindt. Maar hoe we over onszelf denken moeten we ook kunnen verantwoorden. Paulus zegt, kijk toch vooral naar jezelf op basis van geloof. God heeft je onderdeel gemaakt van een nieuwe groep, een nieuwe familie en gemeenschap, op basis van geloof. Daarin doet het er niet toe of je arm of rijk bent, welke afkomst je hebt, man of vrouw, in Christus valt dat allemaal weg. Vanuit die nieuwe groep mag je nu opnieuw naar jezelf kijken, naar de positie die je daarin mag innemen. En in die groep, in dat lichaam, heeft ieder zijn aandeel, zijn functie, naar een bepaalde maat die God ons gegeven heeft. En toch zijn we, bij elkaar, één lichaam. Laten we dat voor ogen houden en zo naar onszelf en elkaar kijken.

woensdag 22 juli **Romeinen 12:6-8**

'We hebben verschillende gaven, onderscheiden naar de genade die ons geschonken is. Wie de gave heeft te profeteren, moet die in overeenstemming met het geloof gebruiken. 7 Wie de gave heeft bijstand te verlenen, moet bijstand verlenen. Wie de gave heeft te onderwijzen, moet onderwijzen. 8 Wie de gave heeft te troosten, moet troosten. Wie uitdeelt, moet dat zonder bijbedoeling doen. Wie leiding geeft, moet dat doen met volle inzet. Wie barmhartig is, moet daarin blijmoedig zijn.' ^[NBV21]

We vormen met elkaar een lichaam, maar dat lichaam bestaat uit delen, met ieder een eigen functie. We zouden er niet naar streven alles te kunnen, maar kijken welke rol we mogen spelen in het geheel, en dat vol overtuigen inzetten. Mooi is het ook hoe Paulus het hier genade noemt. Het is genade dat God ons gaven geeft, en dat we die voor elkaar mogen inzetten. We hebben elkaar nodig en mogen samen bouwen aan dat ene lichaam van God. Mooi als we zo naar elkaar en naar onze eigen positie in de gemeente mogen kijken.

donderdag 23 juli **Romeinen 12:9-12**

'Laat uw liefde oprecht zijn. Verafschuw het kwaad en wees het goede toegedaan. 10 Heb elkaar lief met de innige liefde van broeders en zusters en acht de ander hoger dan uzelf. 11 Laat uw enthousiasme niet bekoelen, maar laat u aanvuren door de Geest en dien de Heer. 12 Wees verheugd door de hoop die u hebt, wees standvastig wanneer u tegenspoed ondervindt, en bid onophoudelijk.' ^[NBV21]

Na de oproep waarmee we deze week begonnen, om onszelf aan God aan te bieden in Zijn dienst, en de omschrijving van de nieuwe club waar we bij mogen horen, het lichaam, met alle verschillende functies, krijgen we nu een aantal korte aanwijzingen die

onze wandel verder vorm mogen geven. Hoe ziet dat eruit, als we leven als een heilig, levend, God welgevallig offer? Het begint uiteraard met liefde. Hoe kan je in een gemeente met zo veel verschillende soorten mensen, verschillende ideeën en wensen een eenheid vormen? Heb elkaar innig lief en acht de ander hoger dan uzelf. En enthousiasme! Is dat niet wat die mooie boodschap in ons oproept? Laten we ons aanvuren door God, door Zijn geest, en in Zijn dienst staan. Laten we ons verheugen door de fantastische toekomst die voor ons licht, niet bezwijken als het even lastig wordt, en steeds weer wat ons bezighoudt en we lastig vinden en waar we dankbaar voor zijn bij God brengen. Laten we zo ook vandaag onze dag voorgeven.

vrijdag 24 juli **Romeinen 12:13-16**

'Bekommer u om de noden van de heiligen en wees gastvrij. 14 Zegen uw vervolgers; zegen hen, vervloek hen niet. 15 Wees blij met wie zich verblijdt, heb verdriet met wie verdriet heeft. 16 Wees eensgezind; wees niet hoogmoedig, maar zet uzelf aan tot nederigheid. Ga niet af op uw eigen inzicht.' ^[NBV21]

We kunnen met ons gedrag zelf al licht verspreiden in een donkere wereld om ons heen. Als we als gemeente elkaar helpen als het lastig is, als er noden zijn, als we ons bekommeren om armen in ons midden, dan is dat bijzonder. Als we dan ook nog eens met liefde antwoorden op wie ons het leven moeilijk maken, wat een boodschap gaat daar van uit! En als Christenen mogen we meeleven met de mensen om ons heen. Is er blijdschap, dan mogen we meevieren, is er verdriet, dan mogen we troosten. Maar de sterkste boodschap gaat uit van een gemeenschap die één is en in liefde, onder alle omstandigheden, met elkaar omgaat. Dat is lastig, want we blijven mensen, we hebben verschillen van inzicht en zijn vaak toch wat eigenwijs. Paulus is daarin praktisch, het lukt alleen als je de juiste houding hebt: niet hoogmoedig maar nederig. Ga niet af op je eigen inzicht, luister ook naar de ander en zoek het bij God. Laten we ons daar voor inzetten!

zaterdag 25 juli **Romeinen 12:17-18**

'Vergeld geen kwaad met kwaad, maar probeer voor alle mensen het goede te doen. 18 Stel, voor zover het in uw macht ligt, alles in het werk om met alle mensen in vrede te leven.' ^[NBV21]

In liefde kunnen antwoorden op wie jou kwaad doet, is een krachtige boodschap, reclame voor het evangelie. Het gaat in tegen onze eigen reactie, en om dat te kunnen hebben we ook een beetje hulp van boven nodig. Als we voor ogen houden wat Jezus voor ons gedaan heeft, de liefde die God bewezen heeft, dan geeft dat kracht en moed om zelf ook in liefde te antwoorden, bij alle mensen, zelfs wie je kwaad doen. Maar Paulus is ook realistisch. Het ligt niet altijd in onze macht. Sommige mensen zijn zo vijandig, dat ze je niet toestaan anders te reageren en vrede te houden, en soms maken mensen misbruik van ons als we in liefde antwoorden. Dan ligt het buiten onze macht, en moeten we het maar aan God overlaten, en misschien, als het kan, dat soort mensen uit de weg gaan.

zondag 26 juli **Romeinen 12:19-21**

'Neem geen wraak, geliefde broeders en zusters, maar laat God uw wreker zijn, want er staat geschreven dat de Heer zegt: 'Het is aan Mij om wraak te nemen, Ik zal vergelden.' 20 En ergens anders staat: 'Als uw vijand honger heeft, geef hem dan te eten, als hij dorst heeft, geef hem dan te drinken. Dan stapelt u gloeiende kolen op zijn hoofd.' 21 Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.' ^{Rom 12:19-21 [NBV21]}

We lazen gisteren al over met liefde antwoorden op wie je kwaad doet. Dat kan een mooie boodschap uitdragen, maar hoe moet het dan met het onrecht dat ons is en wordt aangedaan? Hoe wordt dat dan nog rechtgezet? Paulus wijst ons erop dat we dat niet zelf hoeven te doen. God heeft beloofd dat Hij de dingen zal rechtzetten en het onrecht zal aanpakken. Dan kan er een last van je schouders afvallen, want dan hoeft jij het niet meer zelf op te lossen. Dat bevrijdt ons voor die hele andere reactie, die onze vijand niet zal verwachten. Als we hem juist in liefde behandelen, zelfs eten en drinken geven, dan kan dat zijn vijandschap ontwapenen. Dan doen we dat waarmee Paulus zo mooi afsluit: ons niet laten overwinnen door het kwade, maar het kwade overwinnen door het goede. Laten we zo, ook vandaag, in liefde ons leven leven.

maandag 27 juli **Efeziërs 4:1-6**

'Ik spreek jullie dan aan, ik, de gebondene in de Heer, te wandelen de roeping waardig waarmee jullie geroepen werden, 2 met alle ootmoedige gezindheid en zachtmoedigheid, met geduld elkaar verdragend in liefde, 3 je beijverend de eenheid van de geest te bewaren in de band van de vrede: 4 één lichaam en één geest, zoals jullie ook geroepen werden in één verwachting van jullie roeping; 5 één Heer, één geloof, één doop, 6 één God en Vader van allen, Die is over allen en door allen en in allen.'

Dit tekstgedeelte is het onderwerp voor de komende dagen van deze week.

'Ik spreek jullie dan aan, ik, de gebondene in de Heer, te wandelen de roeping waardig waarmee jullie geroepen werden ...' Het is al een heel bijzondere gebeurtenis, dat de apostel zegt dat wij 'geroepenen' zijn. Er zijn veel gelovigen die hierover geen zekerheid hebben. Het Bijbelse feit dat roeping niet afhankelijk is van ónze daden, maar van Gods handelwijze met ons, is blijkbaar niet herkend. Dat merk je weleens in gesprekken met medegelovigen, die er bijvoorbeeld van overtuigd zijn, dat je goede werken moet doen om geroepen te worden of te zijn. De Bijbel maakt ons juist bekend, dat 'goede werken', niet door onszelf kunnen worden gedaan. Mensen, ook gelovige mensen, denken nog weleens volgens menselijke logica of tradities. Dan wordt heel vaak Gods 'logica' omgedraaid. Goede werken doen om te 'verdienen' dat God je roept, is een menselijke logica. Geroepen worden of geroepen zijn, zodat God door jou heen goede werken uitwerkt, is de geweldige genade die God ons geeft, gratis! 'Gratis' is niet hetzelfde als goedkoop. Zijn Zoon volbracht het allergrootste goede werk om voor ons te sterven. Dat is de enige basis van onze roeping. Daarom is het ook de enige mogelijkheid om 'goede werken te doen', die God in ons bewerkt. *'Hij is het die in ons, zowel het willen als het werken bewerkt, voor Zijn welbehagen.'* ^{Fil.2:13}

dinsdag 28 juli **Efeziërs 4:2**

'... met alle ootmoedige gezindheid en zachtmoedigheid, met geduld elkaar verdragend in liefde ...'

Hoe ziet de wandel, het gedrag, van een gelovige er eigenlijk uit? In vers 2 en 3 wordt hier iets over gezegd. De begrippen 'ootmoedige gezindheid, zachtmoedigheid, geduld, liefde en vrede' zijn een aantal kenmerken die de apostel ons schildert. Het lijken wel woorden die ons aan mooie zachte pasteltinten doen denken, kleuren die in de natuur tevoorschijn komen tijdens een zonsondergang bij heldere hemel, zoals lichtblauw, roze, zacht oranje, lichtgeel, zachtgrijs, wit en zo meer. Het is gedrag dat tevoorschijn komt als vrucht van ons geloof. Het is de vrucht van de geest. Zie ook Galaten 5:22, waar onder meer liefde, vrede, geduld, zachtmoedigheid en geloof genoemd worden. Zo deed Christus Gods wil: Hij verootmoedigt Zichzelf, om gehoorzaam te worden tot aan de dood, ja, de dood van het kruis. Werkelijke ootmoedigheid, bemoedigt elkaar en deelt eensgezindheid met elkaar, waarvan de apostel zei: *'Maakt mijn vreugde compleet.'* ^{Fil.2:2-4}

woensdag 29 juli **Efeziërs 4:3**

'... je beijverend de eenheid van de geest te bewaren in de band van de vrede ...'

De ootmoedige houding waar gisteren iets van werd gezegd, brengt eensgezindheid voort - dezelfde liefde hebbend, één van ziel, op één ding gezind. ^{Fil.2:2} Christus Jezus wordt door de apostel Paulus hierin als lichtend voorbeeld genoemd in de brief aan de Filippenzen. ^{Fil.2:5-8} De band van de vrede is ons gegeven. Dat gaat samen met de bediening van de verzoening, die God in ons heeft geplaatst. ^{2Cor.5:19} Dat is een van Gods geschenken in genade aan ons. We zouden de éénheid bewaren. vs.3 De apostel geeft zelfs aan dat we ons zouden beijveren om deze te bewaren. Het kost blijkbaar soms wat moeite, het gebeurt niet vanzelf. Toch hebben we daarvoor de kracht ontvangen. ^{Ef.3:16} Nukkig of afstandelijk of zelfs vijandig gedrag kost niet zoveel moeite. Kijk maar in de wereld om ons heen. Eenheid van de geest bewaren, dat is het gevolg van Gods geschenk van verzoening in ons; een onderlinge verbondenheid in vrede.

donderdag 30 juli **Efeziërs 4:4**

'... één lichaam en één geest, zoals jullie ook geroepen werden in één verwachting van jullie roeping ...'

In de volgende verzen vs.4-6 wordt de inhoud van die éénheid naar voren gebracht. Daar kunnen wij wel een aantal keren over nadenken. Eén lichaam en één geest noemt Paulus hier. Een stukje verderop vs.12 spreekt hij over de opbouw van het 'lichaam van Christus', om te komen tot de eenheid van het geloof. Dat zou heel goed te maken kunnen hebben met wat hij in dit stukje zegt. Hij begint met 'één lichaam'. Dat wijst direct in de richting van het grote, drievoudige geheim dat in deze brief wordt onthuld.^{Ef.3:6} Het gezamenlijk-lichaam is een van die drie facetten. Weer komt het begrip geroepen worden naar voren. Het woordje gezamenlijk in relatie tot dit éne lichaam wijst op de eenheid die wij hebben ontvangen en zouden bewaren. Het gaat hier niet om een fysiek lichaam dat van materie is gemaakt, zoals dat van Adam; dit lichaam bestaat uit geroepen gelovigen voor deze tijd. Aan de apostel is dit geheim bekendgemaakt,^{Ef.3:5} en hij maakt het weer aan ons bekend. Deze groep gelovigen is niet de enige groep van gelovigen. Er is nog een groep, met een ander evangelie, dat voor hen geldt. Het evangelie van de besnijdenis wordt dat genoemd. Dat zijn Joodse gelovigen. Met een eigen verwachting. Daarover morgen meer.

vrijdag 31 juli **Efeziërs 4:4**

'... [één lichaam] en één geest, zoals jullie ook geroepen werden in één verwachting van jullie roeping ...'

Gisteren overdachten we de betekenis van 'één lichaam'.

Zullen we nu eens kijken wat de woorden: *één geest en één verwachting* ons duidelijk willen maken? Net zoals het 'lichaam van Christus' niet uit materie bestaat, maar een beeldspraak is, zo gaat de betekenis van 'één geest' hierop door. De vorming van Adam is een voorbeeld. Adams lichaam werd gemaakt uit materie van de aardbodem. De mens had nog geen leven, alhoewel zijn lichaam compleet gevormd was. We lezen in Genesis 2, dat God hem de adem van de geest van leven in zijn neus blies. Toen pas kon hij al de functies van zijn lichaam gebruiken, die God hem gegeven had. Hij ontving kracht, leven en verstand. Hij kon allerlei dingen ineens waarnemen met zijn zintuigen. Wanneer we dit als voorbeeld nemen voor de beeldspraak van 'het lichaam' van Christus, dan kunnen we dit overzetten naar 'de nieuwe mens'. Zoals God eerst een lichaam vormde bij Adam en hem later leven in blies, zo ontvangen ook alle gelovigen, de leden van dit 'lichaam' van Christus, Gods geest, waarmee wij ook verzegeld zijn. Dan pas kunnen wij ook de dingen van God waarnemen, die anders niet mogelijk zijn.^{1Cor.2:12} (Zie ook studie Engelse UR, nr. 47, blz. 107)